

Viitoarea administrație dreaptă a lui Dumnezeu

***Uite, vine un rege neprihănit!
Și prinți cinstiți vor domni sub el.
Isaia 32:1***

PE 20 IANUARIE 2025, va avea loc inaugurarea celui de-al patruzeci și șaptelea președinte al Statelor Unite pe treptele Capitoliului din Washington, DC. În acel moment, Donald Trump va deveni liderul ales al ceea ce mulți consideră a fi cea mai puternică și influentă națiune de pe Pământ. Acesta va fi al doilea său mandat de președinte, după ce a fost ales în 2016, dar a pierdut apoi în 2020 în fața actualului președinte Joe Biden. Astfel, președintele ales Trump devine doar al doilea președinte al Statelor Unite care câștigă două mandate neconsecutive cu o pierdere între ele. Celălalt exemplu a fost președintele Grover Cleveland, la sfârșitul secolului al XIX-lea.

UN CICLU ELECTORAL NEOBIȘNUIT

Ciclul electoral recent încheiat a fost cel puțin neobișnuit din punct de vedere al circumstanțelor și evenimentelor. Prima a fost întrebarea dacă fostul președinte Trump, după o înfrângere dură în 2020, va candida din nou. Răspunsul a fost dat relativ devreme, când acesta și-a anunțat candidatura pentru un al doilea mandat în noiembrie 2022. Cinci luni mai târziu, în aprilie 2023, președintele Biden a anunțat că va candida pentru un al doilea mandat. Acest lucru a pregătit terenul pentru campania ambilor candidați pentru un al doilea mandat la Casa Albă.

Pe măsură ce Biden și Trump și-au început campaniile în restul anului 2023 și în 2024, ei s-au angajat în mod natural în retorica politică obișnuită care a devenit obișnuită între candidații care candidează pentru o funcție. Fiecare și-a promovat rezultatele obținute în timpul mandatului, criticându-l în același timp dur pe celălalt. De asemenea, amândoi au avertizat în mod repetat electoratul să nu voteze pentru celălalt candidat, deoarece, au spus ei, acest lucru ar aduce cu siguranță rezultate teribile pentru țară și pentru lume.

Un al doilea eveniment neobișnuit al campaniei, care a apărut treptat, se referea la vârsta și acuitatea mentală a președintelui Biden. Pe măsură ce campania se apropia de vara anului 2024, mulți au început să creadă că înaintarea în vârstă a lui , 81 de ani la acea vreme și 82 în prezent, era îngrijorătoare, având în vedere faptul că, în mai multe ocazii, se încurcase din greșeală atunci când vorbea cu presa sau cu publicul. Acest lucru a fost exacerbat atunci când, la 27 iunie, Biden și Trump au avut prima lor dezbatere televizată din campanie, care s-a dovedit a fi singura pe care au avut-o. Ulterior, aproape toți experții politici din ambele partide au recunoscut că prestația președintelui Biden în cadrul dezbaterii a fost foarte slabă.

Apoi, la 21 iulie 2024, la mai puțin de o lună după dezbatere, Biden a anunțat că renunță la candidatura sa pentru un al doilea mandat prezidențial și a anunțat susținerea vicepreședintelui Kamala Harris în locul său. Vicepreședintele Harris a obținut oficial nominalizarea Partidului Democrat doar cincisprezece zile mai târziu, la 5 august, printr-un vot prin apel nominal virtual, mai degrabă decât în persoană, al delegaților care se angajaseră anterior în favoarea președintelui Biden.

Un al treilea set de circumstanțe neobișnuite s-a petrecut în jurul fostului președinte Trump când, în două ocazii separate, prima dată în iulie și a doua oară în septembrie, au avut loc tentative de asasinat, dintre care prima, , s-a soldat cu o rană ușoară la urechea dreaptă. A doua tentativă de asasinat a fost zădărnicită înainte ca suspectul să își poată pune în aplicare intențiile. Ambele tentative de asasinat au părut să consolideze baza de susținere a lui Trump, în timp ce, în același timp, candidatura lui Harris a câștigat, de asemenea, un sprijin ferm în urma retragerii președintelui Biden.

Pe măsură ce campania prezidențială intra în ultimele două luni, majoritatea sondajelor preelectorale arătau o cursă foarte strânsă. La 10 septembrie, vicepreședintele Harris și fostul președinte Trump au organizat prima și singura dezbateri din timpul campaniei. Ca urmare a prestației sale în cadrul dezbaterii, Harris a crescut cu câteva puncte în sondaje. Cu toate acestea, pe măsură ce a trecut timpul, sondajele au devenit din nou din ce în ce mai strânse, unele sondaje arătându-l pe Trump cu un ușor avans până în noiembrie.

ÎN CELE DIN URMĂ ALEGERILE

Pe 5 noiembrie, au avut loc alegerile mult așteptate. Peste 150 de milioane de oameni s-au prezentat la urne pe întreg teritoriul Statelor Unite pentru a alege următorul președinte. După închiderea urnelor, au început să sosească rezultatele din state, începând din est și mergând spre vest. Pe măsură ce noaptea alegerilor înainta, a devenit evident faptul că fostul președinte Trump se descurca mult mai bine decât prevedeau multe sondaje. Această tendință s-a menținut, iar în dimineața următoare, majoritatea canalelor de știri îl declaraseră câștigător, noul președinte ales.

În următoarele câteva zile, pe măsură ce voturile rămase au fost înregistrate, rezultatele au fost că Donald Trump a câștigat 31 din cele 50 de state, obținând 312 voturi din Colegiul Electoral, în timp ce Kamala Harris a câștigat 19 state și 226 de voturi electorale. La ultima numărătoare, Trump a câștigat, de asemenea, votul popular cu puțin sub 2,5 milioane de voturi și a devenit primul candidat republican care a primit vreodată peste 76 de milioane de voturi.

CE SE VA ÎNTÂMPLA ÎN VIITOR?

Ne întrebăm atunci: Ce ne rezervă următorii patru ani? Va putea noul președinte să își respecte promisiunile electorale? Congresul, care cel puțin în următorii doi ani va fi controlat tot de Partidul Republican, va fi capabil și dispus să adopte legi în conformitate cu agenda președintelui Trump? Acestea sunt, desigur, întrebări fără răspuns în acest moment. Cu toate acestea, dacă istoria trecută este un indicator, majoritatea promisiunilor făcute de candidații ambelor partide, odată ce au devenit președinți, sfârșesc fie la marginea drumului, fie diluate de politica partizană.

Cu toate acestea, pentru urmașul lui Cristos, privirea trebuie îndreptată spre Scripturi, care conțin multe profeții care arată că timpul în care trăim este o perioadă de tulburări și necazuri - o "perioadă de angoasă mai mare decât oricare alta de când există națiunile". (Daniel 12:1; Matei 24:21). Din acest motiv, creștinii nu ar trebui să se concentreze în primul rând pe "cine" se află la putere și nici pe faptul dacă suntem sau nu de acord cu politica pe care au prezentat-o. Mai degrabă, ar trebui să luăm în considerare faptul că Dumnezeu conduce toate afacerile de pe Pământ pentru a duce la îndeplinire

planul și scopul Său pe termen lung pentru rasa umană, indiferent de cine ar putea fi liderii națiunilor la un moment dat.

Care este planul lui Dumnezeu? Pe scurt, este de a salva omenirea din toate națiunile, din trecut și din prezent, atât pe cei morți, cât și pe cei vii, din starea de păcat și moarte care a afectat rasa umană de când primii noștri părinți au căzut în păcat. Dorința Dumnezeului nostru iubitor este ca "care vrea ca toată lumea să fie mântuită și să înțeleagă adevărul". (1 Timotei 2:4). Acest lucru, arată în mod clar Scripturile, nu se va întâmpla prin administrarea vreunui bărbat sau a vreunei femei, ci prin administrarea neprihănită a nimeni altuia decât a Fiului Său, Domnul și Mântuitorul nostru Isus Cristos.

NOUA ADMINISTRAȚIE BIBLICĂ

Interesul nostru principal, ca studenți ai Bibliei, ar trebui să se concentreze asupra noii administrații promise în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta necesită, de asemenea, o "alegere" sau, mai exact, un proces de selecție. Această selecție a început cu Isus, Mesia. Profetul Isaia îl desemnează spunând: "Uitați-vă la robul meu, pe care îl întăresc. El este

alesul meu, care îmi place. Am pus Duhul Meu peste el. El va aduce dreptate națiunilor". (Isaia 42:1). Clasa "aleșilor" lui Dumnezeu îi include și pe urmașii credincioși ai lui Isus din ziua Cincizecimii. Apostolul Petru a vorbit despre aceștia spunând: "munciți din greu pentru a dovedi că într-adevăr sunteți printre cei pe care Dumnezeu i-a chemat și i-a ales. Faceți aceste lucruri și nu veți cădea niciodată". 2 Petru 1:10

În Noul Testament găsim referiri la această alegere, cum ar fi: "Din moment ce Dumnezeu v-a ales să fiți poporul sfânt pe care îl iubește, trebuie să vă îmbrăcați cu îndurare, bunătate, smerenie, blândețe și răbdare." și "Cine îndrăznește să ne acuze pe noi, pe care Dumnezeu i-a ales ca ai Săi?" (Coloseni 3:12; Romani 8:33). Acești indivizi sunt selectați de Dumnezeu pentru a fi "părtași chemării cerești" și sunt "aleși conform preștiinței lui Dumnezeu Tatăl". (Evrei 3:1; 1 Petru 1:2). Dumnezeu este cel care va finaliza procesul de alegere atunci când, prin Isus, va "trimite îngerii Săi și va aduna pe aleșii Săi din cele patru vânturi, de la marginile pământului până la marginile cerului". Marcu 13:27

Astfel se va încheia lucrarea de alegere a lui Dumnezeu. Lucrarea noii administrații, care este

binecuvântarea tuturor familiilor de pe pământ, a fost descrisă ca având loc atunci când Cristos, "Soarele dreptății va răsări cu vindecare pe aripile Sale". (Maleahi 4:2). Acesta va aduce bucurie, pace și viață veșnică tuturor celor care doresc să trăiască ascultători pe un Pământ restaurat, perfect. Totul va fi realizat prin intermediul acestei noi administrații și va fi executat pe baza minunatelor atribute de caracter ale lui Dumnezeu: iubire, milă, dreptate, înțelepciune și putere în numele familiei umane.

SENSUL DE ADMINISTRARE

Definiția de dicționar a cuvântului administrație este "actul sau procesul de administrare; îndeplinirea sarcinilor executive; executarea afacerilor publice; un corp de persoane care administrează". Forma verbului, a administra, este definită ca "a gestiona sau a supraveghea; a repartiza sau a distribui; a sluji; a gestiona sau a executa". Urmașii pe deplin dedicați ai lui Cristos învață cum să facă acest lucru în timpul umblării lor creștine actuale.

Această nouă administrație cere ca cei care se străduiesc să facă parte din "aleși" să fie pregătiți corespunzător în viața prezentă pentru munca lor din

viitor. Aceștia nu trebuie să fie "Nu copiați comportamentul și obiceiurile acestei lumi", ci sunt descriși ca fiind "Lăsați-L pe Dumnezeu să vă transforme într-o persoană nouă prin schimbarea modului în care gândiți." a minții lor, pentru ca ei "să învețe să cunoască voia lui Dumnezeu pentru voi, care este bună, plăcută și desăvârșită". Romani 12:2

În calitate de creștini, trebuie să Îl iubim pe Tatăl Ceresc cu toată inima noastră și, prin urmare, suntem interesați de definiția biblică a administrației și a administratorilor. Cuvântul administrație apare de două ori în Noul Testament și este tradus din cuvântul grecesc "diakonia", care înseamnă slujire sau serviciu. (1 Corinteni 12:5; 2 Corinteni 9:12). Forma verbului, a administra, care se găsește în 2 Corinteni 8:19 și 20, provine din cuvântul grecesc "diakoneo", care înseamnă a sluji sau a servi. Cuvântul englezesc deacon derivă din acest cuvânt grecesc, având de-a face cu cel care slujește sau servește. Isus a folosit, de asemenea, acest cuvânt când le-a dat ucenicilor săi o lecție despre slujire, spunând: "Fiul Omului nu a venit să fie slujit, ci să slujească altora". Marcu 10:45

MULTE ADMINISTRAȚII

În 1 Corinteni 12:5, apostolul Pavel spune: "Există diferite feluri de slujire, dar noi slujim aceluiasi Domn." Există într-adevăr varietăți de slujire creștină, dar Dumnezeu le dirijează pe toate. Pavel implică aici faptul că fiecare creștin dedicat are ceva de oferit, un talent de dăruit Domnului și de folosit în slujba Sa. Pe măsură ce ne dăruim pe noi înșine, este cu scopul de a ne edifica unii pe alții în trupul lui Cristos. (Iuda 1:20; 1 Corinteni 12:12, 25, 27). Când facem acest lucru, Îl onorăm pe Tatăl nostru din ceruri. În pregătirea pentru rolul lor în această lucrare de administrare, diferitele membre ale trupului lui Cristos trebuie să învețe să coopereze unele cu altele, compensând imperfecțiunile, neajunsurile și slăbiciunile fiecăruia. Învățăm să facem acest lucru devenind uniți cu Isus. Isus ne invită: "Luați jugul meu asupra voastră. Lăsați-mă să vă învăț, ... Căci jugul Meu este ușor de purtat și povara pe care v-o dau este ușoară." (Matei 11:29,30). În această uniune învățăm despre privilegiul nostru de părtășie în trupul lui Cristos și cum să lucrăm cu ceilalți membri ai trupului.

Suntem într-adevăr colegi de jug împreună cu Cristos. Pavel ne spune acest lucru în Filipeni 4:3-4: "Îți cer ție, adevăratul meu partener". El își încheie gândul cu: "Fiți întotdeauna plini de bucurie în Domnul. O spun din nou - bucurați-vă!". Ar trebui să simțim la fel, pentru că toți cei care fac parte din familia lui Cristos sunt legați între ei printr-o singură legătură de iubire și părtășie. Acest lucru ne va ajuta să dezvoltăm un interes comun cu frații noștri și să avem încredere, simpatie și armonie cu ei. Aceasta este aceeași pregătire pe care lumea omenirii o va primi în timpul împărăției lui Dumnezeu. Toți vor învăța atunci să dea slavă, laudă și onoare Tatălui sub noua sa administrație.

FINANȚAREA PROCESULUI ELECTORAL

În procesul electoral din lumea actuală, este nevoie de avere pentru a finanța o campanie pentru o nouă administrație. Publicitatea este necesară pentru a face cunoscute calificările candidatului și, de cele mai multe ori, defectele și slăbiciunile opoziției. Ca punct de interes și oricât de greu ar fi de crezut, se estimează că s-au cheltuit în total 15,9 miliarde de dolari pentru campaniile electorale prezidențiale recent încheiate în Statele Unite. Cât de diferit este procesul electoral al lui Dumnezeu în pregătirea unei

noi administrații drepte. Bogăția poate fi un obstacol, după cum a spus Isus: "este foarte greu pentru o persoană bogată să intre în Împărăția Cerurilor". Matei 19:23

Pavel, dimpotrivă, vorbește despre el însuși și despre colaboratorii săi în lucrarea de răspândire a Evangheliei: "Suntem săraci, dar dăm bogății spirituale altora". (2 Corinteni 6:10). Acești slujitori credincioși ai lui Dumnezeu i-au îmbogățit pe mulți în speranță, credință, dragoste și în toate aspectele variate ale harurilor lui Dumnezeu, pe care El le furnizează din belșug. "Astfel, două lucruri bune vor rezulta din această slujire a dăruirii - nevoile credincioșilor din Ierusalim vor fi satisfăcute, iar ei își vor exprima cu bucurie mulțumirea față de Dumnezeu." (2 Corinteni 9:12). Apostolul continuă, spunând că frații din Ierusalim Îl slăvesc pe Dumnezeu din cauza "Pentru generozitatea voastră față de ei și față de toți credincioșii." versetul 13

NEVOIA DE SACRIFICIU

O altă parte a pregătirii noastre creștine pentru noua administrație a împărăției, neprihănită, implică sacrificiul, sau lăsarea vieții, în slujba cauzei

adevărului și a neprihănirii. Noi privim acest lucru ca pe un privilegiu, dar lumea privește sacrificiul în mod diferit. Pentru unii, sacrificiul poartă cu sine sentimentul de a fi fanatic și, într-adevăr, au existat mulți martiri fanatici.

Adevărații urmași ai lui Isus își oferă jertfa lui Dumnezeu zi de zi, oră de oră, experiență de experiență, în mod continuu, cu fiecare ocazie care li se oferă. Noi trebuie să dăm puținul nostru tot. Sacrificiile noastre pot fi mici, dar trebuie să fie mistuitoare și arzătoare, până când nu mai este nimic de mistuit și am ajuns la sfârșitul parcursului nostru pământesc.

Sacrificiul și suferința creștinului sunt clar conturate pentru noi de apostolul Pavel când a spus: "Dacă vom îndura greutăți, vom domni împreună cu el". (2 Timotei 2:12). De asemenea, ni se promite: "Cei care sunt biruitori vor ședea cu mine pe tronul Meu". (Apocalipsa 3:21). Ce privilegiu binecuvântat este pentru acești chemați să li se acorde o parte din tărâmul ceresc și să fie ridicați la glorie, onoare și nemurire, dacă sunt credincioși până la moarte. (Romani 2:7; Apocalipsa 2:10). "Dumnezeu îți va oferi cu generozitate tot ce ai nevoie. Atunci veți avea

întotdeauna tot ce vă trebuie și va rămâne destul pentru a împărți cu alții." 2 Corinteni 9:8

Această slujire și slujire de-a lungul umblării noastre creștine și dorința de a da totul din noi sunt afirmate de Pavel către Timotei: "Acordă-ți întreaga atenție acestor lucruri. Aruncă-te în sarcinile tale, astfel încât toată lumea să vadă progresul tău". (1 Timotei 4:15). Prima lecție de dăruire a fost cea a inimii noastre către Tatăl Ceresc, dar acesta a fost doar începutul unui parcurs care duce la dăruirea întregului nostru. Trebuie să ne dezvoltăm un caracter asemenea lui Dumnezeu și, în acest sens, Pavel i-a spus lui Timotei: "adevărata evlavie cu mulțumire este în sine o mare bogăție". (1 Timotei 6:6). Este una dintre treptele importante pe scara creștină, alături de credință, virtute, cunoaștere, temperanță (stăpânire de sine), răbdare, bunătate frățească și, cel mai important, dragoste. 2 Petru 1:4-8

O astfel de dragoste trebuie să fie dezvoltată cu ajutorul Duhului Sfânt și nu poate fi ipocrită. Ea trebuie să fie autentică, sinceră, precum și exprimată prin slujire și cuvânt. Psalmistul vorbește în numele nostru când spune: "Cuvintele gurii mele și meditația inimii mele să-ți fie plăcute, Doamne, stânca mea și

izbăvitorul meu". (Psalmi 19:14). Această iubire este față de Dumnezeu, față de Fiul său Cristos, față de frații noștri în Cristos și este însoțită de o iubire plină de compasiune față de lume și chiar față de dușmanii noștri.

Pavel explică mai multe despre această dragoste când scrie: "Atunci Cristos își va face casă în inimile voastre, pe măsură ce vă încredeți în el. Rădăcinile voastre vor crește în dragostea lui Dumnezeu și vă vor menține puternici. Și fie ca voi să aveți puterea de a înțelege, așa cum ar trebui să înțeleagă tot poporul lui Dumnezeu, cât de largă, cât de lungă, cât de înaltă și cât de profundă este iubirea lui. Fie ca tu să experimentezi iubirea lui Cristos, chiar dacă este prea mare pentru a o înțelege pe deplin. Atunci veți fi desăvârșiți cu toată plinătatea vieții și a puterii care vine de la Dumnezeu." Efeseni 3:17-19

FĂCÂND CUNOSCUȚE VEȘTILE BUNE

Un alt aspect al pregătirii noastre pentru această administrație a viitorului constă în promovarea veștii bune "Vestea bună despre Împărăție". (Matei 24:14). Pavel, citând parțial din Isaia 52:7, a scris: "Căci 'Oricine invocă numele Domnului va fi mântuit. Dar cum îl pot chema să îi salveze dacă nu cred în el? Și

cum pot ei să creadă în El dacă nu au auzit niciodată despre El? Și cum pot auzi despre el dacă nu le spune cineva? Și cum va merge cineva și le va spune fără să fie trimis? De aceea spune Scriptura: "Cât de frumoase sunt picioarele mesagerilor care aduc vești bune!" Romani 10:13-15

PUTEREA LUI ISUS

Atunci când administrația regatului va deveni o realitate, cei care au fost astfel instruiți vor fi folosiți de Dumnezeu. El este cel care a scris un plan de recuperare pentru întreaga omenire și garantează succesul acestuia prin puterea de a face minuni. Isus este conducătorul acestui plan, nu ales de popor, ci ales de Dumnezeu. Dușmanii săi l-au ucis când era pe Pământ, acum aproape douăzeci de secole, dar puterea divină l-a înviat din morți. (Filipeni 2:7-11). După învierea sa, Isus i-a anunțat pe ucenicii săi: "Mi s-a dat toată autoritatea în cer și pe pământ". Matei 28:18

Prin folosirea "întregii autorități" care i-a fost dată, Isus nu va avea nicio dificultate în a stabili controlul divin asupra popoarelor Pământului. Alături de el în acest guvern vor fi credincioșii săi care, de la

Cincizecime, au suferit și au murit cu el. Și ei sunt înviați din morți în ceea ce Scripturile descriu ca fiind "prima înviere", pentru a putea participa împreună cu Isus la administrarea sa divină. Apocalipsa 20:6

Aceștia vor fi conducătorii spirituali invizibili în noua ordine socială - așa cum vorbește apostolul Petru despre aceasta, "ceruri noi și pământ nou, în care locuiește neprihănirea". (2 Petru 3:13). Ei vor avea reprezentanți umani care vor fi vrednicii strămoși înviați din veacurile trecute, dintre care neprihănitul Abel a fost primul, iar Ioan Botezătorul ultimul. Și aceștia, ca "prinți pe tot pământul", vor fi înviați din morți chiar înainte ca noua împărăție să fie pregătită să funcționeze pentru eliberarea efectivă a oamenilor din robia lor față de păcat și moarte. (Psalmi 45:16; Isaia 32:1; Evrei 11:1-40). Totuși, cel mai important considerent este că puterea divină, făcătoare de minuni, garantează succesul planului lui Dumnezeu pentru rezolvarea problemelor actuale ale poporului și ale națiunilor.

GUVERNATE DE ÎNȚELEPCIUNEA DIVINĂ

Acești vrednici antici din împărăția sau guvernul lui Dumnezeu vor funcționa direct sub autoritatea lui Cristos. Toți vor fi din toată inima în armonie cu

principiile drepte prin care El va judeca și va guverna poporul. Cât de minunate sunt aceste principii!

Isus nu va trebui să înduplece diverse elemente conflictuale și interese divergente ale celor care vor lucra cu el în acest guvern divin. Nu va exista "politică de partid" sau "lobby". Așa cum a profețit Isaia: "El nu va judeca după vederea ochilor săi, nici nu va muștra după auzul urechilor sale". (Isaia 11:3). Ca nou rege al Pământului, Isus va fi capabil să citească inimile oamenilor, le va cunoaște și le va înțelege cele mai intime gânduri. Prin intermediul "aleșilor", el va trata cu oamenii în funcție de ceea ce este cu adevărat în inima lor, și nu pe baza a ceea ce ei pretind că sunt. Imaginați-vă ce schimbări va aduce acest lucru în administrația guvernamentală!

"El va judeca cu dreptate pe cei săraci și va muștra cu echitate pe cei blânzi de pe pământ." (versetul 4). Sub conducerea acestui rege neprihănit, dorințele legitime ale întregii omeniri vor fi satisfăcute.

FIECARE BENEFICIAR

Cei săraci și cei blânzi vor avea atunci pe cineva care să vorbească în numele lor. David a scris despre

acest viitor rege : "El îi va salva pe cei săraci când vor striga la el; el îi va ajuta pe cei asupriți, care nu au pe nimeni care să-i apere. Îi este milă de cei slabi și nevoiași și îi va salva. Îi va izbăvi de asuprire și de violență, pentru că viața lor este prețioasă pentru El." Psalmi 72:12-14

În versetul 11 al acestui psalm, citim: "Toți împărații se vor închina înaintea lui și toate națiunile îi vor sluji". Cei mari și puternici, precum și cei blânzi și umili, vor recunoaște virtuțile și calitățile acestui nou rege. El nu îi va răsfăța pe cei bogați și nu îi va exploata pe cei săraci. Nici nu-i va înălța pe cei săraci și nu-i va distruge pe cei bogați. Toți vor fi tratați corect și echitabil.

Unul dintre simbolismele descriptive ale efectului conducerii lui Cristos descrie văile înălțate și dealurile coborâte. (Isaia 40:4; Luca 3:5). Acest lucru indică o distribuție corectă a tuturor bunătăților pământului și o recunoaștere a faptului că Dumnezeu "a creat toate națiunile de pe tot pământul" (Fapte 17:26). Din punctul de vedere al lui Dumnezeu, nu există duci sau domni și nu vor exista țărani sau săraci.

Dincolo de aceasta, și chiar mai minunat, este faptul că guvernul Domnului va da sănătate și viață poporului - viață veșnică. "Poporul lui Israel nu va mai spune: Suntem bolnavi și neputincioși". (Isaia 33:24). Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a permis dușmanilor lui Isus să îl condamne la moarte și motivul pentru care Isus s-a dat voluntar la moarte. Făcea parte din aranjamentul divin ca domnia sa să nu fie peste o rasă muribundă, ci peste una care era readusă la viață. (Fapte 3:20 și 21; 1 Corinteni 15:22). Prin urmare, era necesar ca El să moară mai întâi pentru a răscumpăra omenirea din moarte. Pavel a scris că Isus s-a dat pe sine "drept răscumpărare pentru toți" și apoi a adăugat: "Acesta este mesajul pe care Dumnezeu l-a dat lumii la momentul potrivit". 1 Timotei 2:5-6

Isus s-a dat pe sine ca răscumpărare la Prima Sa Venire și va fi în timpul celei de-a Doua Prezențe a Sa că adevărul glorios cu privire la acest lucru va fi mărturisit sau făcut cunoscut tuturor. Toți cei care, atunci când vor afla despre această prevedere, vor accepta harul lui Dumnezeu prin Cristos și se vor supune legilor acelui "guvern" care va fi atunci pe "umărul Său", nu vor avea nevoie să moară. (Isaia 9:6 și 7). Ei vor fi restaurați la perfecțiunea ființei și

vor trăi fericiți pentru totdeauna. Cât de mult așteptăm cu nerăbdare această viitoare administrație a dreptății, binecuvântărilor și vieții!